

érte, hogy leánya, ki Kohner Károlynak volt neje, alig 23 éves korában egy korcsolyázás közben szerzett meghülés következtében elhunyt. Ez a haláleset nagyon megrendítette a megboldogultat. Temetése e hó 14-én délután ment végbe a közönség impozáns részvéte mellett. A bálvány-utcai gyászház udvara zsufozásig megtelt a résztvevők seregével. Ott voltak W a h r m a n n Mór és Megyeri K r a u s z Lajos orsz. képviselők, S c h w e i g e r Márton, az orsz. iroda elnöke, számos jótékonyági egyesület küldöttségei zászlókkal stb. F r i e d m a n n tanár főként a kar kísérete mellett egy gyászdalt adott elő, mely után dr. K o h n Sámuel rabbi ékesszóló beszédben ismertette a boldogult érdemeit. Egy másik gyásznének elhangzása után a koporsót a négyfogatu gyászhintóra emelték, mely előtt egy koszorúkkal megrakott kocsi haladt. Az impozáns menet a kerepesi-uti temetőbe indult, a hol az elhunytat örök nyugalomra helyezték.

— **Furcsa háboru.** Nem szegték meg a színház elleni »cherem«-et! Ennek konstatálására fekteti a főszlyt a pozsonyi jesiva kebelében fennálló »Chevrasz Bachurim« nevű egyesület által négy quartaldalt megtöltő hozzánk beküldött nyilatkozata. Olvasóink kitalálták, hogy a nyilatkozat lapunk multheti számában megjelent ama pozsonyi hirre vonatkozik, mely szerint a jesiva 300 tagja megharagudva, hogy a purimi mulatságtól eltiltattak, tömegesen elmentek a színházba, hol épen »Marcsa, az ezred leánya«-t adták, holott a színház látogatása a pozsonyi bachurnak »Chérem« (átok) alatt meg van tiltva. Hirünk, mely a jesiva egyik hallgatójától származik, roppant izgatást keltett a bachurok közt, kik a hir által — ezt állítja legalább a hozzánk beküldött, pecséttel és az előljárók aláírásával ellátot »hivatalos« czáfolat — megbecstelenítve (?) érzik magukat. A nyilatkozat szerint igaz, hogy a bachurok a purimi előadást ez évben nem élvezhették, de csak azért nem, mert az első estén, midőn a főrabbinál tartották az előadást, ezt helyszüke miatt csak hitközségi tagok élvezhették (máskor a bachurok is jelen lehettek, mi a nyilatkozat szerint mindig — nagy szorongást okozott) a második estén pedig az előadók (a nyilatkozat szerint azért, mert meggyőződtek, hogy játéku csepp tetszést sem aratott) a »purim-spielt« ismételni semmi szin alatt sem akarták, miről a főrabhi csakugyan nem tehet. De hogy a bachurok azért való haragjukban a fennálló »Cherem« ellenére elmentek volna a színházba: alávaló hazugság, rut ráfogás, becstelen rágalom stb. stb. stb. Egy pozsonyi bachur a nyilatkozat szerint ilyen bün elkövetésére képtelen, sőt szörnyőség ilyenre még csak gondolni is. — A nyilatkozattal egyidejűleg multheti levelezőnkől is vettünk tudósítást, melyben elmondja, az »Egyenlőség« hire mily forradalmat okozott a jesiván és hogy a dolgot eltussolják, pedig hire tökéletesen megfelel a tényeknek, de mégis felkér bennünket, hogy nevét

csak »szükség esetén« nevezzük meg, mert a jesiván is áll a közmondás: »Mondj igazat és beverik fejedet«.

— **Rabbiválasztás.** A Temesvár gyárvárosi izraelita status-quo hitközség f. hó 9-ikén tartott közgyűlésén Dr. K o h l b a c h Bertalant, az országos rabbi-képző-intézet volt jeles növendékét 129 szavazattal (133 jelenvolt szavazó közül) megválasztotta rabbi-jának. — Kivánjuk, hogy sem a temesvár-gyárvárosi izr. status-quo hitközségnek 6 év óta működő régi rabbija, sem a temesvár-gyárvárosi izr. status-quo hitközség kebelében fennálló orthodox frakció, sem pedig a temesvár-belvárosi kongresszusi hitközség — dr. Kohlbach ur életét tulságos nagyon meg ne keserítsék.

— **Dr. Schulhof Adolf.** Pécs városának egyik legtekintélyesebb polgára, társadalmi életének egyik legbecsültebb és legkedveltebb alakja, dr. Schulhof Adolf e hó 7-én hirtelen elhunyt. A közjó érdekében töltött életének szívszélhüvés vetett véget. Az egész városban általános megdöbbenést és mély részvétet keltett a gyászos eset hire, mert a boldogultat ismerte, szerette mindenki. Harmincz éven át volt az izr. hitközség szegényorvosa, és valóban buzgó pártfogója volt a szegényeknek, kikkel neje, a nőegyletet elnöke is sok jót tett. Az iskolaügynek is lelkes apostola volt. Jó ideig elnöke volt az iskola-bizottságnak, és bár Prágából vándorolt be hozzánk, mindenkor magyaros szellemben, hazafias buzgósággal működött. A lefolyt télen huzamosb ideig volt ágyban fekvő beteg, de kilábadt bajából, és ismét folytathatta áldásos tevékenységét. E hó 7-én azonban váratlanul szívszélhüvés érte, és alig félórai szenvedés után jobb létre szenderült. Az izr. hitközség előljárósága, a jótékonyági egyesület, az izr. tanítók kara a gyászhir vétele után azonnal gyűlést tartottak, melyben a végtisztesség módozatait beszélték meg, de minthogy az elhunyt még életében ismételtén kijelentette, hogy nem szereti a divatos gyászpompát, az említett testületek csak arra szoritkoztak, hogy teljes számban megjelentek a temetésen, és részvétiratot intéztek a gyászoló özvegyhez. A temetésen megjelent Pécs értelmisége teljes számban. A boldogult atya volt dombóvári S c h u l h o f Géza ismert nevű fővárosi ügyvédnek, és a »Caritas« érdemes elnökének.

— **Kettős eljegyzés.** Silbermann Bernát budapesti épületfa-kereskedőnek két leányát jegyezték el egy napon: Etelka kisasszonyt Schnitzer Jakab dr. fővárosi jónévű ügyvéd, Schnitzer Ármán dr. komáromi főrabbi fia, Ilonka kisasszonyt pedig Wellisch Izidor, az osztr.-áll.-vasutttársaság jeles gépészmérnöke.

— **Kaposvárról** írják lapunknak: M. hó 27-én azaz Adar hó 7. napján, Mózes halálának évtordulóján az itteni zsidó templomban gyász-istentisztelet tartatott. Volkovits Zsigmond varazsdi kántor, ki próbaelőadásra jelent meg, gyönyörű bariton hangjával az orgona kísérete mellett mondta el a szokásos imákat, mire dr. Herczog Manó főrabbi háromnegyed óráig tartó nagyhatásu